Research in Sport Management & Motor Behavior

Kharazmi University

Research Article

The Relationship between Emotional Intelligence and Perfectionism, Quality of Coach–Athlete Relationship in Elite Material Arts

Mahmoud Mohebi[1], Sahar Zarei[2], Hassan Gharayagh Zandi[3]

1. Mahmoud Mohebi, (Ph. D student) University of Tehran, Tehran, Iran.
2. Sahar Zarei, (Ph. D student) University of Tehran, Tehran, Iran.
3. Hassan Gharayagh Zandi, (Ph. D) University of Tehran, Tehran, Iran.

ARTICLE INFO

Received April 2019

Accepted October 2019

KEYWORDS:

Emotional Intelligence,
Coach–Athlete Relationship,
Elite Material Arts,
Multidimensional perfectionism

CITE:

Mohebi, Zarei,Gharayagh Zandi. **The Relationship between Emotional Intelligence and Perfectionism, Quality of Coach–Athlete Relationship in Elite Material Arts**, Research in Sport Management & Motor Behavior, 2021: 11(21): 30-43

10.52547/JRSM.11.21.30

ABSTRACT

The purpose of this research was conducted to examine the relationship between emotional intelligence and perfectionism, quality of coach–athlete relationship in elite material arts. Present study research method was descriptive– correlational, The statistical population included all the martial arts (Taekwondo, karate, judo, wushu and wrestling) present in Super league Competitions in 2017 and 300 male (60 Coaches and 240 Athletes) were participated and completed the Questionnaires of emotional intelligence, perfectionism and quality of coach–athlete relationship. The data was analyzed by Pearson correlation and multiple regression (Enter method) tests. The results revealed a significant relationship between emotional intelligence and self-oriented perfectionism with quality of coach–athlete relationship (p>0.01), In addition, Data analysis revealed that emotional intelligence and perfectionism predict 58 percent of quality of coach–athlete relationship variance, But this prediction was reversed with dimensions of other-oriented and socially prescribed perfectionism. (p>0.001). According to the findings, It seems that character of emotional intelligence and perfectionism in Coaches have an effective role in quality of coach–athlete relationship and the levels of quality of this relationship which elite material arts uses is correlated with these characteristics.

Published by Kharazmi University, Tehran, Iran. Copyright(c) The author(s) This is an open access article under the CC BY-NC license (https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/)

[Downloaded from c4i2016.khu.ac.ir on 2026-11-01]
[DOR: 20.1001.1.22520716.1400.11.21.7.5]
[DOI: 10.52547/JRSM.11.21.30]

پژوهش در مدیریت ورزشی و رفتار حرکتی

دانشگاه خوارزمی

مقاله پژوهشی

رابطه هوش هیجانی و کمال‌گرایی مربیان با کیفیت رابطهٔ مربی–ورزشکار در رزمی کاران نخبه

محمود محبی[۱] ، سحر زارعی[۲]، حسن غرایاق زندی[۳]*

۱. دانشجوی دکتری روان‌شناسی ورزشی، دانشکدهٔ تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه تهران، تهران، ایران.

۲. دانشجوی دکتری روان‌شناسی ورزشی، دانشکدهٔ تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه تهران، تهران، ایران.

۳. استادیار، گروه رفتار حرکتی و روان‌شناسی ورزشی، دانشکدهٔ تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه تهران، تهران، ایران.

اطلاعات مقاله:

دریافت مقاله فروردین ۱۳۹۸

پذیرش مقاله مهر ۱۳۹۸

***نویسنده مسئول:**

ghzandi110@ut.ac.ir

واژه های کلیدی:

هوش هیجانی، رابطهٔ مربی–ورزشکار، رزمی‌کاران نخبه، کمال‌گرایی چندبعدی

ارجاع:

محبی، زارعی، غرایاق زندی. **رابطه هوش هیجانی و کمال‌گرایی مربیان با کیفیت رابطهٔ مربی–ورزشکار در رزمی کاران نخبه.** پژوهش در مدیریت ورزشی و رفتار حرکتی، ۱۴۰۰: ۱۱(۲۱): ۴۳-۳۰

چکیده

هدف پژوهش حاضر تعیین رابطهٔ هوش هیجانی و کمال‌گرایی مربیان با کیفیت رابطهٔ مربی–ورزشکار در رزمی‌کاران نخبه بود. پژوهش حاضر توصیفی–همبستگی و جامعهٔ آماری آن تمامی رزمی‌کاران (تکواندو، کاراته، جودو، ووشو و کشتی) حاضر در مسابقات لیگ برتر در سال ۱۳۹۶ بودند. در این پژوهش مجموعاً ۳۰۰ نفر (۶۰ مربی و ۲۴۰ ورزشکار) شرکت و پرسشنامه¬های هوش هیجانی، کمال‌گرایی و کیفیت رابطهٔ مربی– ورزشکار را تکمیل نمودند. داده‌ها از طریق آزمون‌های آماری همبستگی پیرسون و رگرسیون چندگانه به روش هم‌زمان تحلیل شد. نتایج نشان داد که به‌طور معناداری بین هوش هیجانی و کمال‌گرایی خودمحور، با کیفیت رابطهٔ مربی–ورزشکار همبستگی وجود دارد ($p<۰/۰۱$)، به‌علاوه، تحلیل داده‌ها نشان داد که هوش هیجانی و کمال‌گرایی ۵۸ درصد از تغییرات کیفیت رابطهٔ مربی–ورزشکار را تبیین می‌کنند؛ درحالی‌که این تبیین در مورد ابعاد دیگرمحور و جامعه محور کمال گرایی معکوس بود ($p<۰/۰۰۱$). بر اساس یافته‌های حاضر به نظر می‌رسد، ویژگی‌های هوش هیجانی و کمال‌گرایی مربیان نقش مؤثری در کیفیت رابطهٔ مربی–ورزشکار ایفاء می‌کنند و سطوح کیفیت این رابطه در رزمی‌کاران نخبه متناسب با این ویژگی‌هاست.

[Downloaded from c4i2016.khu.ac.ir on 2026-11-01]

[DOR: 20.1001.1.22520716.1400.11.21.7.5]

[DOI: 10.52547/JRSM.11.21.30]

[Downloaded from c4i2016.khu.ac.ir on 2026-11-01]

[DOR: 20.1001.1.22520716.1400.11.21.7.5]

[DOI: 10.52547/JRSM.11.21.30]

مقدمه

یکی از مهم‌ترین مسئولیت‌ها را در سازمان‌های ورزشی، مربیان بر عهده دارند (۱). مربیگری نوعی رهبری محسوب می‌شود؛ بدان‌جهت‌که از مهم‌ترین عوامل اجتماعی اثرگذار و رکن زیربنایی سازمان‌دهنده در پیشرفت ورزشکاران تلقی می‌شود تا علاوه‌بر توسعهٔ آمادگی جسمانی و کسب مهارت‌های ورزشی جدید، از مسابقه دادن با دیگران لذت ببرند، اعتمادبه‌نفس خود را افزایش دهند و مهارت‌های لازم برای زندگی موفق در جامعه را بیاموزند (۱،۲)؛ ازاین‌رو، مربیگری موفق به‌عنوان چالشی سخت و بزرگ، صرفاً برنامه‌ریزی تمرین نیست؛ بلکه توجه واقعی به نیازهای ورزشکار و کسب رضایت اوست تا به‌جای تجربهٔ هیجانات منفی و افت عملکرد و یا تحلیل رفتگی و کناره‌گیری از ورزش، با لذت هرچه بیشتر، به اوج پتانسیل خود دست یابد (۴،۳،۵). درنتیجه به‌تازگی فرایند «ارتباط» در ورزش به‌ویژه رابطهٔ مربی ـ ورزشکار[1] به‌عنوان شالودهٔ فرایند مربیگری، توجه روانشناسان ورزشی را بیش‌ازپیش به خود معطوف کرده است.

رابطهٔ مربی- ورزشکار به‌عنوان موقعیتی پویا که در آن احساسات، افکار و رفتار مربی و ورزشکار متقابلاً به هم مرتبط است بیان می‌شود (۱). اعتقاد بر این است که رابطهٔ مربی و ورزشکار چندبعدی است و باید جنبه‌های شناختی، احساسی و رفتاری آن را در نظر گرفت (۱)، جووت (۲۰۰۷) بر اساس چندین مطالعهٔ کیفی، مدلی مفهومی از رابطهٔ مربی- ورزشکار را ارائه داد که به مدل ۳ سی[2] معروف و شامل سه بعد ۱) تعهد[3] (افکار)، ۲) صمیمیت[4] (احساسات) و ۳) مکمل[5] (رفتار) است. در این مدل تعهد به‌عنوان بعد شناختیِ رابطهٔ مربی و ورزشکار، به‌معنی حس به هم‌پیوستگی و تمایل برای حفظ و استمرار رابطه در طول زمان است، صمیمیت به‌عنوان بعد عاطفی نشان‌دهندهٔ پیوند احساسی یا احساس درون فردی است که اعضای تیم در رابطهٔ دوطرفهٔ خود با مربی تجربه می‌کنند، با مفاهیمی مانند اعتماد، احترام، دوست داشتن و قدردانی پیوند دارد، مکمل بودن به‌عنوان بعد رفتاری، به‌معنی نوعی همکاری و عمل متقابل که حس‌کار تیمی، همیاری و حمایت دوجانبه را افزایش می‌دهد و نشان‌دهندهٔ کمال تجانس ادراک‌شده ورزشکار و مربی از روابط خود است (۶). مطالعات انجام‌شده در زمینهٔ کیفیت رابطهٔ مربی- ورزشکار، تأثیر محوری فرایندهای بین‌فردی را بر بهبود ابعاد درون‌فردی، بین‌فردی و یا گروهی از جمله: رشد جسمانی و روانی- اجتماعی، رضایت‌مندی، تحقق خودشکوفایی، انگیزش و پیامدهای مثبت روانشناختی (شادی، توافق، پذیرش، آرمیدگی و خوش‌بینی)، کارایی و انسجام تیمی، کارایی فردی و کاهش تحلیل‌رفتگی در ورزشکاران نشان داده است (۵،۷)؛ بنابراین می‌توان متصور شد که کیفیت رابطهٔ مربی- ورزشکار بازتاب کارآمدی و موفقیت مربیگری در ورزش است و با توجه به اینکه ارتباط ورزشکاران با مربی بخش اعظم زندگی ورزشی آن‌ها را شامل می‌شود؛ درک و شناسایی خصوصیات و توانمندی‌های شخصیتی و روانشناختی اثرگذار مربیان در کیفیت این رابطه و بهبود و توسعهٔ آن، از ضروریات سازمان‌های ورزشی و چالش‌های حائز اهمیت روانشناسان ورزشی محسوب می‌شود

1. Coach - Athlete Relationship
2. 3C
3. Commitment
4. Closenes
5. Complementarity

(۹،۸)، بااین‌وجود پژوهش‌های صورت گرفته‌شده این مسئله را از دیدگاه رهبری بدون توجه به عوامل زیربنایی و شخصیتی که ممکن است با سبک رهبری و سبک رفتاری مربیان در ارتباط باشند مورد بررسی قرار داده‌اند (۱۰ ،۲،۱). یکی از ویژگی‌های شخصیتی که احتمالاً بر کیفیت روابط مربی- ورزشکار اثرگذار باشد، هوش هیجانی می‌باشد. به‌طوری‌که لی، واسکه و جکوک (۱۱) در بررسی کیفی خود، بر شایستگی و صلاحیت هیجانی مربیان به‌عنوان عاملی مهم در مربیگری فوتبال تأکید کردند.

هوش هیجانی توانایی نظارت دقیق بر هیجان‌های خود و دیگران، تمایز آن‌ها و به‌کارگیری دانش و تنظیم مدبرانهٔ هیجانات به‌منظور برانگیختن، هدایت تفکر و اعمال خود در فرایند سازگار شدن با خواسته‌ها و فشارهای محیط و تنظیم خلق خود تعریف‌شده است (۱۲)؛ به‌نظر می‌رسد سه بعد ۱) ارزیابی و ابراز هیجان[۶] (توانایی تشخیص هیجانات در خود و دیگران، ابراز دقیق و درست هیجانات و نیازهای مرتبط با آن، تمایز میان ابراز درست و دقیق از ابراز نادرست و مبهم احساسات)، ۲) تنظیم هیجان[۷] (توانایی کنترل و اداره کردن هیجان‌ها در خود و دیگران) و ۳) بهره‌برداری از هیجان (توانایی اولویت دادن و استفاده از اطلاعات هیجانی در بهبود تفکر، عمل، حل مسائل و استفاده از فرصت‌هاست) به‌طور مستقیم بر این فرایند اثرگذارند (۱۳). یافته‌ها نیز نشان داد که مربیان با هوش هیجانی بالاتر، اطمینان، خودکارآمدی و کمال‌گرایی مثبت بالاتر و تحلیل‌رفتگی کمتری دارند و در مواجهه با مشکلات از عملکرد بهتری برخوردارند و بازخورد مثبت‌تری برای بازیکنان فراهم می‌کنند (۱۴، ۱۵، ۱۶).

متغیر دیگری که فرض می‌شود بر تعاملات بین‌فردی اثرگذار باشد *کمال‌گرایی*[۸] است. کمال‌گرایی به منزلهٔ تعیین معیارهای[۵] عملکردی بسیار بالا و تلاش زیاد برای رسیدن به آن‌هاست که با ارزشیابی انتقادی همراه است (۱۷)؛ کمال‌گرایی انتظارات و تصورات غیرواقع‌بینانه فرد از خود و دیگران است و علیرغم تأکید مطالعات اولیه بر تک‌بعدی و نابهنجار[۶] بودن این ویژگی، هویت و فلت (۲۰۰۳) سه بعد کمال‌گرایی، ۱) خودمحور[۹] (مؤلفهٔ درون‌فردی: کوشش فرد برای دست‌یابی به خویشتن کامل و با معیارهای بالای غیرواقعی) ۲) دیگرمحور[۱۰] (مؤلفهٔ بین‌فردی: اتخاذ استانداردهای افراطی و همراه با یک ارزیابی سخت و شدید از دیگران که در آن رفتار آنان باید بی‌نقص باشد)، ۳) جامعه محور[۱۱] (مؤلفهٔ اجتماعی: فرد خود را ملزم به برآورده ساختن انتظارات و معیارهای افراطی دیگران (خانواده و جامعه) می‌داند) را از یکدیگر متمایز کرده‌اند (۱۸)، بر اساس مدل دوبعدی، کمال‌گرایی خودمحور، بعد مثبت و کمال‌گرایی دیگرمحور و جامعه محور، ابعاد منفی در نظر گرفته می‌شوند (۱۷). یافته‌های پژوهشی نشان از آن دارد که کمال‌گرایی مثبت در مربیان با هوش هیجانی

6. Appraisal and Emotion Expression
7. Emotion regulation
8. Perfectionism
9. Self-Oriented
10. Other-Oriented
11. Socially Prescribed

[Downloaded from c4i2016.khu.ac.ir on 2026-11-01]
[DOR: 20.1001.1.22520716.1400.11.21.7.5]
[DOI: 10.52547/JRSM.11.21.30]

بالاتر و سبک‌های رهبری کارآمدتر همراه است درحالی‌که کمال‌گرایی منفی با تحلیل‌رفتگی مربیان و سبک رهبری استبدادی در رشته‌های تیمی همبسته است (۱۶،۱۹،۲۰).

محققانی مانند لومیرو جووت (۲۰۰۹) اذعان داشته‌اند مربیان به‌واسطهٔ ایفاء نقش از طریق ارتباطات پیچیده و پویا با ورزشکاران، هرچه از دیدگاه آن‌ها نسبت به خودشان آگاه‌تر باشند موفقیت و دستاوردهای بهتری خواهند داشت (۲۱) علی‌رغم اهمیت نقش هوش هیجانی و کمال‌گرایی در حیطه فردی و اجتماعی، جستجوی ما برای یافتن مطالعات بررسی‌کنندهٔ رابطهٔ این دو ویژگی با روابط مربی- ورزشکار نتیجه‌ای را به‌دست نداد. بااین‌حال، برخی نظریه‌های زیربنایی و پژوهش‌هایی در این زمینه، امکان وجود رابطه بین این متغیرها را محتمل می‌سازد. برای مثال، مطالعات نشان داده است که سبک‌های رهبری مربی بر انگیزش و تعهد ورزشی ورزشکاران و هم‌چنین ادراک کیفیت روابط مربی- ورزشکار اثرگذار است اما میزان این ادراک بین ورزشکاران رشته‌های تیمی و انفرادی یکسان نیست (۲۲، ۲۳، ۲۴، ۲۵). افزون‌براین مطالعات نشان داده‌اند که رفتار حمایتی مربی با سرسختی ذهنی و انسجام تیمی بالاتر و رفتار اضطرابی مربی، با افزایش اضطراب در ورزشکاران همراه است (۲۶، ۲۷، ۲۸). علاوه‌براین مطالعات نشان دادند بین برخی ابعاد هوش هیجانی مربیان با انسجام تیمی و احساس خودسودمندی دختران ورزشکار ارتباط مستقیمی وجود دارد (۲۹،۳۰). مطالعات نشان داده‌اند که هوش هیجانی با بهبود مهارت‌های ارتباطی در دانش‌آموزان و دانشجویان و پرستاران همراه است (۳۱،۳۲). در تنها پژوهش انجام شده روی ورزشکاران، مشخص شد که هوش هیجانی بالاتر در مربیان با تحقق نیاز پایهٔ رضایت‌مندی در ورزشکاران فوتبال، هندبال و والیبال همراه است (۳). علاوه‌بر موارد بیان‌شده، لرنتی، براچ و هاس (۲۰۰۸) نشان دادند که کمال‌گرایی با عدم توافق با دیگران رابطهٔ مثبت دارد (۳۳). بشارت و کاشانکی (۲۰۱۸) در پژوهشی روی دانشجویان نشان دادند کمال‌گرایی در تمامی ابعاد با مشکلات بین فردی رابطه مثبتی دارد (۳۴)؛ درحالی‌که قنبری، جواهری، موسوی و ملیحی (۲۰۱۱) در پژوهشی روی دانشجویان نشان دادند که نمی‌توان کمال‌گرایی را به‌عنوان یک عامل منفی در پیش‌بینی روابط مثبت با دیگران قلمداد کرد (۳۵). فرهمندمهر و بدری‌آذرین (۲۰۱۳) در پژوهشی روی ورزشکاران با عنوان رابطهٔ بین شخصیت مربی (کمال‌گرایی، خودشیفتگی، خودکارآمدی و عزت‌نفس) و رابطهٔ رهبر- پیرو در لیگ برتر فوتبال، نشان دادند که نقش کمال‌گرایی مربی در تبیین رابطه مربی- ورزشکار معنادار نیست (۳۶)؛ بنابراین نتایج مطالعات فوق، حاکی از پیچیدگی تأثیر پیامدهای رفتاری مربی بر ابعاد مختلف روانشناختی ورزشکاران تیمی و انفرادی است.

هنرهای رزمی است که به‌عنوان هنر رزم، دفاع و مبارزهٔ سریع با دستان خالی در برابر حریف تعریف می‌شوند بیش از بیش محبوب شده‌اند (۳۷،۳۸). مطالعات نشان داده‌اند هنرهای رزمی نیازهای روانشناختی و پویایی خاص خود را دارند، (۳۸،۳۹). فرض می‌شود تمامی پویایی‌های در این ورزش‌ها، هنگام تعامل با انتظارات و ارزیابی مربیان از رزمی‌کاران برای موفقیت، بر ادراک کیفیت ارتباط مربی- ورزشکار اثرگذار خواهند بود؛ لازم به ذکر است که پویایی میان مربی و ورزشکار در ابتدا از دیدگاه سبک رهبری مورد مطالعه قرار گرفته شده است، بدین معنا که صرفاً برونداد رفتاری یک مربی (اعم از سبک رفتاری آمرانه، دموکراتیک و غیره) و نقش آن بر ورزشکار بررسی شده است و تاکنون به این مسئله که چه عوامل

[Downloaded from c4i2016.khu.ac.ir on 2026-11-01]
[DOR: 20.1001.1.22520716.1400.11.21.7.5]
[DOI: 10.52547/JRSM.11.21.30]

روانشناختی زیربنایی (هوش هیجانی و کمال‌گرایی) در مربیان می‌تواند بر کیفیت رابطهٔ آن‌ها با ورزشکاران اثرگذار باشد پرداخته نشده است درحالی‌که انجام چنین پژوهش‌هایی می‌تواند راه‌گشای متخصصین برای درک شخصیت مربی و کاهش تعارضات موجود در رابطهٔ مربی و ورزشکار و در نهایت ایجاد یک ارتباط اثرگذار و طولانی‌مدت باشد، از این‌رو هدف ما از این پژوهش بررسی رابطهٔ هوش هیجانی و کمال‌گرایی مربیان با کیفیت ارتباط مربی- ورزشکار در رزمی‌کاران نخبه بود گرفت.

روش‌شناسی

پژوهش حاضر، یک مطالعهٔ توصیفی و از نوع همبستگی بود و به‌صورت میدانی اجرا شد. جامعهٔ آماری پژوهش حاضر، ۷۲ مربی و ۷۰۰ ورزشکار رزمی‌کار (تکواندو، کاراته، جودو، ووشو و کشتی) حاضر در مسابقات لیگ برتر سال ۱۳۹۶ بودند بر اساس جدول مورگان حداقل حجم نمونه مورد نیاز تعیین شد و از این جامعه ۶۰ مربی با دامنه سنی ۶۰-۳۰ (۵/۸۴ ± ۴۳/۶۰ =میانگین سنی) و ۲۴۰ ورزشکار با دامنه سنی ۳۸- ۱۸ (۵/۸۴ ±۲۵/۶۰ =میانگین سنی) در این پژوهش شرکت کردند دامنه زمانی ارتباط مربیان- ورزشکار بین ۲-۱۰ سال بود.

روش اجرا

پس از هماهنگی‌های به‌عمل‌آمده با فدراسیون‌های تکواندو، کاراته، جودو، ووشو و کشتی در سال ۱۳۹۶، هدف پژوهش برای شرکت کنندگان تشریح شد و آنها مطلع شدند که برای شرکت در این پژوهش آزاد هستند و اطلاعات آنها محرمانه است تمایی شرکت کنندگان فرم رضایت آگاهانه را تکمیل کردند، نحوهٔ پاسخ‌دهی به پرسشنامه‌های هوش هیجانی، کمال‌گرایی و رابطهٔ مربی- ورزشکار تشریح شد، و دفترچه سوالات در محل برگزاری مسابقات لیگ برتر واقع در استان تهران، در بین ورزشکاران (پرسشنامه کیفیت رابطهٔ مربی- ورزشکار) و مربیان (پرسشنامه‌های هوش هیجانی و کمال‌گرایی) رزمی توزیع، تکمیل و جمع‌آوری شد.

ابزارهای پژوهش

پرسشنامهٔ هوش هیجانی

پرسشنامهٔ هوش هیجانی توسط شاته (۱۹۸۸) ساخته‌شده است که دارای ۳۳ سؤال و مشتمل بر سه خرده مقیاس ارزیابی و ابراز هیجان، تنظیم هیجان و بهره‌برداری از هیجان است و بر اساس مقیاس پنج ارزشی لیکرت از کاملاً مخالف (یک) تا کاملاً موافق (پنج) نمره‌گذاری می‌شود. این پرسشنامهٔ توسط خسرو جاوید در سال ۲۰۰۲ به فارسی برگردانده شد، اعتبار آزمون در تمام خرده مقیاس‌ها بالای ۰/۷۰ و سازگاری درونی فرم فارسی ۰/۷۵ گزارش شد (۴۰).

[Downloaded from c4i2016.khu.ac.ir on 2026-11-01]
[DOR: 20.1001.1.22520716.1400.11.21.7.5]
[DOI: 10.52547/JRSM.11.21.30]

پرسشنامۀ کمال‌گرایی

پرسشنامۀ کمال‌گرایی چندبعدی توسط بشارت (۲۰۰۸) ساخته‌شده است که دارای ۳۰ سؤال و مشتمل بر سه بعد کمال‌گرایی خودمحور، دیگر مدار و جامعه محور است و بر اساس مقیاس پنج ارزشی لیکرت از کاملاً مخالف (یک) تا کاملاً موافق (پنج) نمره‌گذاری می‌شود، ضریب پایایی کمال‌گرایی خودمحور ۰/۹۲، کمال‌گرایی دیگرمحور ۰/۸۷ و کمال‌گرایی جامعه محور ۰/۸٤ محاسبه شد (٤۰).

پرسشنامۀ کیفیت رابطۀ مربی– ورزشکار

پرسشنامۀ کیفیت رابطۀ مربی- ورزشکار توسط جووت و نتومانیس (۲۰۰۳) ساخته‌شده است که دارای ۱۱ سؤال و مشتمل بر سه بعد تعهد، صمیمیت و مکمل بودن است و بر اساس مقیاس هفت ارزشی لیکرت از کاملاً مخالف (یک) تا کاملاً موافق (هفت) نمره‌گذاری می‌شود، در ایران این پرسشنامۀ راستی آزمایی شد و ضریب پایایی آن ۰/۸۸ محاسبه شده است (٤۲).

روش آماری

برای توصیف داده‌ها از آمار توصیفی و تجزیه و تحلیل داده‌ها از همبستگی پیرسون و رگرسیون چندگانه با روش هم‌زمان استفاده شد. تمام عملیات آماری با استفاده از نرم‌افزار SPSS نسخه ۲۱ در سطح معناداری ۰/۰۵ صورت گرفت.

نتایج

در جدول ۱ میانگین، انحراف معیار نمرات و نتایج ضریب همبستگی رزمی‌کاران در هوش هیجانی، کمال‌گرایی و کیفیت رابطۀ مربی- ورزشکار ارائه شده است، نتایج نشان می‌دهد که بین هوش هیجانی کل و مؤلفه‌های آن (ارزیابی و ابراز هیجان، تنظیم هیجان و بهره‌برداری از هیجان) با کیفیت رابطۀ مربی- ورزشکار رابطۀ معناداری وجود دارد ($p\leq$۰/۰۱). نتایج همچنین نشان داد که بین کمال‌گرایی خودمحور با کیفیت رابطه مربی- ورزشکار رابطۀ مثبت معناداری وجود دارد، درحالی‌که بین کمال‌گرایی دیگرمحور و جامعه محور با کیفیت رابطۀ مربی- ورزشکار رابطۀ منفی معناداری وجود دارد ($p\leq$۰/۰۱).

[Downloaded from c4i2016.khu.ac.ir on 2026-11-01]
[DOR: 20.1001.1.22520716.1400.11.21.7.5]
[DOI: 10.52547/JRSM.11.21.30]

جدول ۱. میانگین، انحراف معیار و همبستگی بین هوش هیجانی، کمال‌گرایی و کیفیت رابطهٔ مربی- ورزشکار

متغیر	M±sd	کیفیت رابطهٔ مربی- ورزشکار	معناداری
ارزیابی و ابراز هیجان	۵۰/۶۸± ٤ /۲۲	۰/۵۵**	۰/۰۰۱
تنظیم هیجان	۳۹/۶۳± ٤/۳۸	۰/۵٦**	۰/۰۰۱
بهره‌برداری از هیجان	۳۹/۸۱± ۳/۸۱	۰/۵٦**	۰/۰۰۱
هوش هیجانی کل	۱۳۰/۱۳± ۱۰/۰۱	۰/٦۹**	۰/۰۰۱
کمال‌گرایی خودمحور	۳۷/۲۵± ٦/۲۷	۰/۵۳**	۰/۰۰۱
کمال‌گرایی دیگرمحور	۲۷/۸۰± ۵ /۰۸	-۰/۵۰**	۰/۰۰۱
کمال‌گرایی جامعه محور	۲٤/۷۳± ۵ /۸۷	-۰/٤۹**	۰/۰۰۱
کیفیت رابطهٔ مربی- ورزشکار	٤٦/٤۰± ۳ /۷۵	۱	۰/۰۰۱

در جدول ۲ خلاصهٔ مدل تحلیل رگرسیون برای تعیین میزان سهم تغییرات کیفیت رابطهٔ مربی- ورزشکار برحسب مؤلفه‌های هوش هیجانی و کمال‌گرایی گزارش‌شده است. ابتدا تحلیل‌های اولیه به‌منظور اطمینان از عدم‌تخطی از مفروضه‌های نرمال بودن، خطی بودن، چندهم‌خطی و همسانی پراکندگی پس‌مانده‌ها انجام شد. نتایج نشان داد که به ترتیب ٤۵ و ۳۹ درصد از تغییرات کیفیت رابطهٔ مربی-ورزشکار، به‌وسیلهٔ مؤلفه‌های هوش هیجانی و کمال‌گرایی تبیین می‌شود. به‌علاوه، این دو ویژگی در مجموع ۵۷ درصد از تغییرات کیفیت روابط مربی- ورزشکار را تبیین می‌کنند.نتایج همچنین نشان داد که مؤلفه‌های هوش هیجانی و کمال‌گرایی خودمحور به‌صورت مستقیم، درحالی‌که کمال‌گرایی دیگرمحور و جامعه محور به‌صورت معکوس کیفیت روابط مربی-ورزشکار را تبیین می‌کنند، به‌علاوه در هوش هیجانی مؤلفهٔ بهره‌برداری از هیجان (β =۰/۳۲) و در کمال‌گرایی بعد خودمحور (β =۰/۳۲) و در کل ویژگی هوش هیجانی (β = ۰/۵۰) تبیین‌کنندگان قوی‌تری بودند.

جدول ۲. مدل تبیین کیفیت رابطهٔ مربی-ورزشکار بر اساس هوش هیجانی و کمال‌گرایی

متغیرهای پیش‌بین	β	T	R	A.R^2	F
ارزیابی و ابراز هیجان	۰/۲۷	۲/۳۲*	۰/٦۹	۰/٤۵	۱۷/۱۷***
تنظیم هیجان	۰/۲۷	۲/۲۹*			
بهره‌برداری از هیجان	۰/۳۲	۲/۸۳**			
کمال‌گرایی خودمحور	۰/۳۲	۲/۷٤**	۰/٦۵	۰/۳۹	۱۳/۷۵***
کمال‌گرایی دیگرمحور	-۰/۲۵	-۲/۱۹*			
کمال‌گرایی جامعه محور	-۰/۲۵	-۲/۱٦*			
هوش هیجانی کل	۰/۵۰	۵***	۰/۷۷	۰/۵۸	۲۸/۱۷***
کمال‌گرایی مثبت	۰/۲۱	۲/۱۰*			
کمال‌گرایی منفی	-۰/۲۵	-۲/۵۵*			

*p≤۰/۰۵ ، ***p≤۰/۰۰۱

[Downloaded from c4i2016.khu.ac.ir on 2026-11-01]
[DOR: 20.1001.1.22520716.1400.11.21.7.5]
[DOI: 10.52547/JRSM.11.21.30]

[Downloaded from c4i2016.khu.ac.ir on 2026-11-01]

[DOR: 20.1001.1.22520716.1400.11.21.7.5]

[DOI: 10.52547/JRSM.11.21.30]

بحث و نتیجه‌گیری

رسیدن به قلهٔ قهرمانی در ورزش رقابتی، فرایندی طولانی‌مدت و نیازمند تعامل مستمر و پویا، بین مربی و ورزشکار است؛ ازاین‌جهت امروزه، مهم‌ترین شرط لازم را برای توفیق تربیت ورزشکاران درجه‌یک، وجود مربیان ممتازی است که از طریق ارتباطات پیچیده و پویا با ورزشکاران به ایفای نقش می‌پردازند. برخلاف مطالعات گذشته که ویژگی‌های شخصیتی مربیان را به صورت پراکنده بررسی کرده‌اند، در پژوهش حاضر به بررسی رابطهٔ دو ویژگی مهم هوش هیجانی و کمال‌گرایی مربیان با کیفیت رابطهٔ مربی- ورزشکار در رزمی‌کاران نخبه پرداخته شد. نتایج برآمده از این پژوهش به این شرح است: در بررسی ارتباط هوش هیجانی و کیفیت ادراک رابطه مربی- ورزشکار نتایج نشان داد هوش هیجانی با کیفیت رابطهٔ مربی-ورزشکار رابطهٔ معناداری وجود دارد و مؤلفه‌های هوش هیجانی (ارزیابی و ابراز هیجان، تنظیم هیجان و بهره‌برداری از هیجان) به‌صورت مثبت، قادر به تبیین تغییرات کیفیت رابطهٔ مربی-ورزشکار در زمی‌کاران بودند؛ به‌این‌معنا که هرچه هوش هیجانی در مربیان بالاتر باشد، کیفیت رابطهٔ مربی- ورزشکار در رزمی‌کاران بیشتر خواهد بود. نتایج این مطالعه را می‌توان با نتایج پژوهش‌هایی که نشان می‌دهند توانایی هوش هیجانی با بهبود مهارت‌های ارتباطی افراد همراه است (۳۱،۳۲) همسو دانست. مطالعات همچنین نشان داده‌اند که مربیان با هوش هیجانی بالاتر اثربیشتری در تحقق نیاز رضایت-مندی (۳)، افزایش انسجام تیمی، احساس خودسودمندی و کاهش اضطراب ورزشکار (۲۹،۳۰) دارند و ازآنجایی‌که کیفیت بالاتر رابطهٔ مربی- ورزشکار با رضایت‌مندی، تحقق خودشکوفایی، انگیزش و پیامدهای مثبت روانشناختی (شادی، توافق، پذیرش، آرمیدگی و خوش‌بینی)، کارایی و انسجام تیمی، کارایی فردی و کاهش تحلیل رفتگی در ورزشکاران همراه است (۵،۷)؛ نتایج آن‌ها را می‌توان همسو با نتایج این پژوهش دانست.

بر اساس نظریه شناختی- اجتماعی باندورا (۴۳) می‌توان این‌گونه بیان کرد که استفادهٔ هوشمندانه از عواطف، احساسات و هیجانات توسط مربیان به‌عنوان مهم‌ترین عامل اجتماعی اثرگذار بر ورزشکار، سبب افزایش آگاهی آن‌ها از نیازهای روانشناختی ورزشکارانشان در شرایط چالش‌زا می‌شود و مربی توان متقاعدسازی کلامی بالاتری خواهد داشت تا به آن‌ها کمک کند مشکلات و منابع روانشناختی لازم برای مقابله با آن‌ها را شناسایی و خودکارآمدی خود را تقویت کنند که نه‌تنها در بهزیستی روانشناختی و سلامت جسمانی آن‌ها تأثیرگذار است، بلکه سبب بهبود خودتنظیمی و هدایت آن‌ها جهت رسیدن به اهداف موردنظر و رضایت‌مندی می‌شود (۴۳). همچنین طبق مدل تحقیق ارج‌گزار[12] کوپریدر و ویتنی (۴۴)، توجه و تأکید بر نقاط قوت ورزشکاران از سوی مربی، راهکاری برای برانگیختن ورزشکار در برطرف کردن ضعف‌ها و نقص‌ها جهت ایجاد تغییرات مثبت و بهبود مهارت است. علی‌رغم اینکه محققانی مانند لومیر و جووت (۲۰۰۹) اذعان داشتند که بسیاری از مربیان در استنباط احساس و تفکرات ورزشکاران نسبت به خودشان اشتباه می‌کنند (۲۱)، یک مربی با هوش هیجانی بالا به‌واسطهٔ توانایی که در تقویت حس همدلی ایجاد برانگیختگی، احساس فراگیران را بهتر می‌فهمد و به آن احترام می‌گذارد و با مهارت‌های اجتماعی بالاتر و روابط بین‌فردی نیرومند خود، به‌درستی با فراگیران

12. Appropriative Inquiry

ارتباط برقرار می‌کند؛ شنوندهٔ فعالی است و در برقراری ارتباط کلامی و غیرکلامی مؤثر توانمند است. این مربی شرایط بازیکنان را درک کرده و باعث می‌شود هیجانات خود را مدیریت کنند و با داشتن سبک‌های رهبری منعطف‌تر از انتظارات و قضاوت‌های غیرواقع‌بینانه نسبت به ورزشکاران اجتناب می‌کند و با این کار به آنان کمک می‌کند تا بتوانند همراه با مدیریت بهتر هیجانات خود، احساس خودسومندی و هویت کنند (۳۰،۴۵، ۳،۴۷،۴۶)؛ بنابراین تمامی این فرایندها به نظر می‌رسد به تقویت ادراک کیفیت رابطهٔ ورزشکاران با مربیان منجر می‌شوند.

هم‌چنین در بررسی ارتباط کمال‌گرایی و ادراک کیفیت رابطه مربی- ورزشکار نتایج نشان داد که بین کمال‌گرایی و ادراک کیفیت رابطهٔ مربی- ورزشکار رابطهٔ معناداری وجود دارد و کمال‌گرایی خودمحور به صورت مثبت، قادر به تبیین تغییرات ادراک کیفیت رابطهٔ مربی- ورزشکار بود، درحالی‌که کمال‌گرایی دیگرمحور و جامعه محور به‌صورت منفی، قادر به تبیین تغییرات کیفیت رابطهٔ مربی- ورزشکار بودند. به‌این‌معنا که هرچه کمال‌گرایی مثبت در مربیان بالاتر و برعکس هرچه کمال‌گرایی منفی پایین‌تر باشد، کیفیت رابطهٔ مربی- ورزشکار در رزمی‌کاران بیشتر خواهد بود. نتایج این پژوهش با نتایج پژوهش قنبری و همکاران (۳۵) (۲۰۱۱) همسو است؛ اما با نتایج پژوهش‌های لرنتی و همکاران (۳۳) و بشارت و کاشانکی (۳٤) (مبنی بر این‌که کمال‌گرایی با عدم توافق با دیگران و مشکلات بین‌فردی رابطهٔ مثبت دارد)، فرهمندمهر و بدری‌آذرین (۳٦) (مبنی بر این‌که نقش کمال‌گرایی مربی در تبیین رابطهٔ مربی- ورزشکار معنادار نبود) و زارعی و همکاران () مغایر هست. دلایل احتمالی این امر را می‌توان به متفاوت بودن نوع نمونهٔ آماری و ابزار مورد استفاده نسبت داد؛ زیرا نمونهٔ آماری پژوهش حاضر را ورزشکاران رزمی تشکیل دادند و ابزار مورد مطالعه، مقیاس کمال‌گرایی چندبعدی و کیفیت رابطه مربی- ورزشکار بود؛ درحالی‌که در پژوهش لرنتی و همکاران (۳۳) و بشارت و کاشانکی (۳٤) دانشجویان نمونهٔ آماری را تشکیل دادند و در پژوهش لرنتی و همکاران (۳۳) از پرسشنامهٔ سنجش تک‌بعدی کمال‌گرایی استفاده گردید. علاوه‌براین، نمونهٔ پژوهش در مطالعهٔ فرهمندمهر و بدری‌آذرین (۳٦) را ورزشکار لیگ برتر فوتبال تشکیل دادند و ابزار مورد مطالعه، مقیاس شخصیت مربی (که کمال‌گرایی را تک‌بعدی می‌سنجد) و رابطهٔ رهبر- پیرو (ابزاری عمومی و غیرورزشی) بود، افزون براین در این پژوهش برخلاف نتایج پژوهش زارعی و همکاران (۱۹) ادراک کیفیت رابطه مربی- ورزشکار از سوی ورزشکاران بررسی شده است. از دیدگاه خودنظم‌جویی، آثار منفی کمال‌گرایی ناشی از تعیین استانداردهای افراطی، نامنعطف و یا اهداف نامطلوب است، طبق این الگو، افراد کمال‌گرا، خود را در مقابل استانداردهای افراطی و نامنعطف می‌بینند و توانایی‌های خود را قضاوت می‌کنند و در نهایت به ارزیابی عملکردشان واکنش نشان می‌دهند (٤۸،٤۹). بر این اساس، به نظر می‌رسد مشکلات بین فردی برخاسته از تردید کمال‌گراها درباره توانایی‌هایشان در رویارویی با معیارهای فردی و یا معیارهای دیگران است. هر چه این فاصله و تردید بیشتر باشد. فرد از لحاظ فردی احساس ناکارآمدی و درماندگی هیجانی بیشتری می‌کند از این‌رو به‌نظر می‌رسد کمال‌گرایی منفی در مربیان، منجر به استفاده از راهبردهای اجتنابی یا ستیزه‌جویانه و دفاعی (جروبحث کردن) و رفتار بین فردی ضعیف و ناتوانی در برقراری و یا تداوم روابط مثبت با ورزشکار و در نهایت تحلیل رفتگی مربی می‌شود، این تبیین هم‌راستا با مطالعاتی است که نشان

[Downloaded from c4i2016.khu.ac.ir on 2026-11-01]
[DOR: 20.1001.1.22520716.1400.11.21.7.5]
[DOI: 10.52547/JRSM.11.21.30]

داده‌اند کمال‌گرایی منفی منجر به ضعف در راهبردهای حل مسئله، مدیریت استرس و مهارت‌های مقابله با آن و تحلیل‌رفتگی می‌شود (۵۰). در مقابل، در کمال‌گرایی مثبت، تعیین انتظارات شفاف و واقع‌بینانه و اهداف دست‌یافتنی نه تنها موجب می‌شود فرد شکاف کمتری را بین میزان استرس‌های محیطی و منابع درونی مورد نیاز برای مقابله با آن احساس کند بلکه راه‌کارهای تشویقی و بازخوردهای مثبت، خودمختار محور، انگیزشی و مشارکتی بیشتری را به کار گیرد، چنین ساختاری به گفته دسی و ریان (۵۱) موجب تسهیل استقلال، شایستگی و ارتباط موفق می‌شود. علاوه بر آن در کمال‌گرایی مثبت مربی به‌جای تبعیض، تحمیل معیارها به ورزشکار و تمایل به ارزیابی و سرزنش نقاط ضعف و کاستی‌ها که برحسب مدل تحقیق ارج‌گزار کوپریدر و ویتنی (۲۰۰۵)، موجب کاهش عزت‌نفس و انگیزش می‌شود، جوی پذیرنده و مشارکتی را فراهم می‌آورد که در آن استقلال و عواطف فردی به رسمیت شناخته می‌شود (٤٤)؛ در چنین شرایطی طبق پیش‌بینی نظریهٔ خودمختاری[۱۳] (۵۱)، می‌توان انتظار داشت ورزشکار به انگیزش خودمختاری بالاتری دست یابد که موجب رضایتمندی و روابط صمیمانه و پایدارتر ورزشکار با مربی می‌شود.

با توجه به یافته‌های پژوهش حاضر، می‌توان نتیجه گرفت که کیفیت رابطهٔ مربی- ورزشکار در رزمی‌کاران نخبه به میزان زیادی متأثر از ویژگی‌های هوش هیجانی و کمال‌گرایی مربیان است، به‌طوری‌که هوش هیجانی و بعد خودمحور یا مثبت کمال‌گرایی با بهبود کیفیت این رابطه همراه هستند درحالی‌که ابعاد دیگرمحور و جامعه محور یا ابعاد منفی آن با تضعیف کیفیت رابطه مربی ورزشکار همراه هستند. نتایج این پژوهش از این حیث حائز اهمیت است که نشان می‌دهد مربیان با سطوح بالای هوش هیجانی و کمال‌گرایی مثبت، توانایی بالاتری در برقراری ارتباط با ورزشکاران دارند و کارآمدتر عمل می‌کنند.از لحاظ نظری این پژوهش تلاش داشته است تا با بررسی نقش پیش‌آیندهای شخصیتی هوش هیجانی و کمال‌گرایی در مربیان، برغنای ادبیات مربوط به رابطهٔ مربی- ورزشکار بیافزاید. از مواردی که در این پژوهش برآن تأکید دارد نقش قوی‌تر ابعاد هوش هیجانی بر تداوم روابط رضایت‌بخش و کارآمدی مربیگری در مقایسه با ابعاد کمال‌گرایی است. افزون‌براین کمال‌گرایی را نباید عاملی منفی در روابط بین فردی به‌ویژه رابطهٔ مربی- ورزشکار در نظر گرفت و بر تفکیک ابعاد مثبت و منفی آن توجه شود. از لحاظ کاربردی با توجه به اهمیت ارتباط در اثربخشی مربیگری، فدراسیون‌ها و هیئت‌های هنرهای رزمی می‌توانند علاوه بر ویژگی‌های فنی مربیان، هوش هیجانی و کمال‌گرایی مربیان را نیز قبل از گزینش آنان مدنظر قرار دهند. گذشته از این چون میزان هوش هیجانی و کمال‌گرایی مثبت از طریق آموزش قابل ارتقاء و مدیریت هستند، بر این اساس می‌توان با تدوین دوره‌های آموزش مهارت‌های هوش هیجانی و کمال‌گرایی برای مربیان در جهت بهبود مهارت‌های تنظیم هیجان و تعیین استانداردهای منطقی و منعطف و پرهیز از برگزیدن انتظارات افراطی و مستبدانه، گامی مؤثر در کاهش تعارضات بین فردی و تقویت رابطه مربی- ورزشکار و پیامدهای مثبت آن برداشت.

13. Self- Determination

[Downloaded from c4i2016.khu.ac.ir on 2026-11-01]
[DOR: 20.1001.1.22520716.1400.11.21.7.5]
[DOI: 10.52547/JRSM.11.21.30]

منابع

1. Jowett S, Carpenter P. The concept of rules in the coach-athlete relationship. Sports Coaching Review. 2015 Jan 2;4(1):1-23.
2. Jowett S, Shanmugam V. Relational coaching in sport: Its psychological underpinnings and practical effectiveness. IN: Schinke, RJ, McGannon, KR and Smith, B.
3. Watson M, Kleinert J. The relationship between coaches' emotional intelligence and basic need satisfaction in athletes. Sports Coaching Review. 2019 Sep 2;8(3):224-42.
4. Ferrar P, Hosea L, Henson M, Dubina N, Krueger G, Staff J, Gilbert W. Building high performing coach-athlete relationships: the usoc's national team coach leadership education program (NTCLEP). International Sport Coaching Journal. 2018 Jan 1;5(1):60-70.
5. Davis L, Appleby R, Davis P, Wetherell M, Gustafsson H. The role of coach-athlete relationship quality in team sport athletes' psychophysiological exhaustion: implications for physical and cognitive performance. Journal of sports sciences. 2018 Sep 2;36(17):1985-92.
6. Jowett S. Interdependence analysis and the 3+ 1Cs in the coach-athlete relationship.
7. McGee V, DeFreese JD. The coach-athlete relationship and athlete psychological outcomes. Journal of Clinical Sport Psychology. 2019 Mar 1;13(1):152-74.
8. Côté J, Gilbert W. An integrative definition of coaching effectiveness and expertise. International journal of sports science & coaching. 2009 Sep;4(3):307-23.
9. Coumbe-Lilley JE. Complex cases in sport psychology. Routledge; 2018 May 30.
10. Antonini Philippe R, Sagar SS, Huguet S, Paquet Y, Jowett S. From teacher to friend: the evolving nature of the coach-athlete relationship. International Journal of Sport Psychology. 2011;42(1):1-23.
11. Lee H, Wäsche H, Jekauc D. Analyzing the components of emotional competence of football coaches: A qualitative study from the coaches' perspective. Sports. 2018 Dec;6(4):123.
12. Megías A, Gómez-Leal R, Gutiérrez-Cobo MJ, Cabello R, Fernández-Berrocal P. The relationship between trait psychopathy and emotional intelligence: a meta-analytic review. Neuroscience & Biobehavioral Reviews. 2018 Jan 1;84:198-203.
13. Mattingly V, Kraiger K. Can emotional intelligence be trained? A meta-analytical investigation. Human Resource Management Review. 2019 Jun 1;29(2):140-55.
14. Sharifian E, Hojati A, Zebardast MA. Predicting Coaches' performance in dealing with problem based on emotional intelligence. Sport Physiology & Management Investigations. 2015 Dec 22;7(4):105-15.
15. Moosavi, SJ; Mehrpor, M. The role of eficacy coaching skills in the relationship between emotional intelligence and leadership style of female sports coaches participating in the 12th student Olympiad in the country. Research in academic sport. 2015 Dec 4(9): 43-64. [In Persian]
16. Hossian Nejad AA, Mirani K. relationship between emotional intelligence and self-coaching sports and fitness perfectionism football schools in Kurdistan province. Shenakht journal of psychology & psychiatry. 2017 Apr 10;4(1):13-25. [In Persian]
17. Hill AP, Curran T. Multidimensional perfectionism and burnout: A meta-analysis. Personality and social psychology review. 2016 Aug;20(3):269-88.
18. Hill AP, Mallinson-Howard SH, Madigan DJ, Jowett GE. Perfectionism in sport, dance, and exercise: An extended review and reanalysis. Handbook of sport psychology. 2020 Apr 14:121-57.
19. Zarei S, Gharayagh Zandi H, Besharat MA, Houminiyan Sharif Abadi D, Bagherzadeh F. Modeling the Quality of the Coach-Athlete Relationship Based on Coaches Perfectionism: the Mediating Role of Forgiveness and Controlling Behavior. Sport Psychology Studies. 2021 Apr; 9(34): 305-30. [In Persian]
20. Schaffran P, Altfeld S, Kellmann M. Burnout in sport coaches: A review of correlates,

[Downloaded from c4i2016.khu.ac.ir on 2026-11-01]
[DOR: 20.1001.1.22520716.1400.11.21.7.5]
[DOI: 10.52547/JRSM.11.21.30]

measurement and intervention. Deutsche zeitschrift für sportmedizin. 2016;67(5):121-6.
21. Lorimer R, Jowett S. Empathic accuracy, meta-perspective, and satisfaction in the coach-athlete relationship. Journal of applied sport psychology. 2009 May 6;21(2):201-12.
22. Rhind DJ, Jowett S, Yang SX. A comparison of athletes' perceptions of the coach-athlete relationship in team and individual sports. Journal of Sport Behavior. 2012 Dec 1;35(4):433.
23. Gravand F, Sayadi M, Eidipou, K. A comparison of the Coach-Athlete Relationship in Team and Individual Sports and its Relationship with Self-Confidence. Journal of Sport Psychology. 2018 Apr; 4(2): 25-34. [In Persian]
24. Hatami S, Eyvazi I, Sadeghi BS. The relationship between leadership style of coaches, coherence and motivation in the super League. Sports Management Studies. 2015 Apr; 33: 1-14. [In Persian]
25. Khaksari GR, Saboonchi R, Soleymani M. The Role of Coaches' Leadership Styles in Success Motivation and Commitment of Elite Wrestlers in Iran. New Trends in Sport Management. 2018 Apr 10;6(20):95-105. [In Persian]
26. Gucciardi DF, Jones MI. Beyond optimal performance: Mental toughness profiles and developmental success in adolescent cricketers. Journal of Sport and exercise Psychology. 2012 Feb 1;34(1):16-36.
27. Mottaghi M, Atarodi A, Rohani Z. The relationship between coaches' and athletes' competitive anxiety, and their performance. Iranian journal of psychiatry and behavioral sciences. 2013;7(2):68. [In Persian]
28. Kim HD, Cruz AB. The influence of coaches' leadership styles on athletes' satisfaction and team cohesion: A meta-analytic approach. International Journal of Sports Science & Coaching. 2016 Dec;11(6):900-9.
29. Eskandari Z, Badri AY, Jannani. The Relationship between Emotional Intelligence and Self-Sufficiency and Competitive Anxiety of Tennis Elite Athlete Girls on the Table. Journal of Sport Management. 2015 Apr 7(1): 113-130. [In Persian]
30. Rahmanpour A, Ghofrani M, Devin H. The Relationship between Emotional Intelligence of Coaches and Team Cohesion of Athletes in the 5th Olympiad of Female Students of Payame Noor Universities in 2011. Journal of Sport Management. 2015 May 22;7(2):237-52. [In Persian]
31. Nouri N, Moeini B, Karimi-Shahanjarini A, Faradmal J, Ghaleiha A, Asnaashari M. Relationship between emotional intelligence and communication skills among high school students in Hamadan based on the theory of social support. J Educ Community Health. 2014 Dec 10;1(3):38-46. [In Persian]
32. Mosadegh Rad AM. The Relationship of Emotional Intelligence and its Dimensions on Communication Skills among Emergency Unit Nurses. Journal of Hospital. 2015 Sep 10;14(3):67-74. [In Persian]
33. Laurenti HJ, Bruch MA, Haase RF. Social anxiety and socially prescribed perfectionism: Unique and interactive relationships with maladaptive appraisal of interpersonal situations. Personality and Individual Differences. 2008 Jul 1; 45(1):55-61.
34. Besharat MA, Kashanaki H. Perfectionism Dimensions and Interpersonal Problems: Gender Differences. J Rooyeshe-e-Ravanshenasi. 2018 Jan 1; 6(4):73-92. [In Persian]
35. Ghanbari S, Javaheri A, Seyed M P, & Melihi E. Relationship between dimensions of perfectionism in university students and their positive relations with others. Journal of APPlied Psychology, 2011 Jan 4 (16): 72 - 84. [In Persian]
36. Farahmandmehr F, Badriazarin A. The relationship between personality characteristics of coaches and coach-player relationship in Iran football premier league. Journal of Sport Psychology and Motor behaviour, 2013 Jan 4 (10): 729 - 38. [In Persian]
37. Kazemi M, Casella C, Perri G. 2004 Olympic tae kwon do athlete profile. The Journal of the Canadian Chiropractic Association. 2009 Jun; 53(2):144.
38. Piskorska E, Mieszkowski J, Kochanowicz A, Wędrowska E, Niespodziński B, Borkowska A. Mental skills in combat sports-review of methods anxiety evaluation. Archives of budo: health promotion and prevention. 2016; 12(1):e11279.

[Downloaded from c4i2016.khu.ac.ir on 2026-11-01]
[DOR: 20.1001.1.22520716.1400.11.21.7.5]
[DOI: 10.52547/JRSM.11.21.30]

39. Rinderer M, Bernero A. Mental Skills Training in Martial Arts. [Dissertation]. [Dublin]: University Denver; 2017. P 3-40
40. Besharat MA. Development and validation of the Tehran Multidimensional Perfectionism Scale. Psychological Research. 2007. 10 (2): 49-67 [In Persian]
41. Nazaritab N, Zarei S, Gharayagh Zandi H, Mohebi M. The relationship between emotional intelligence and mental toughness in elite and amateurs Taekwondo athletes. Journal of psychologicalscience. 2018 Mar 10; 16(64):567-80. [In Persian]
42. Zeidabadi R, Aminaee A, Shahabi Kaseb MR. Psychometric Properties of Persian Version of Coach-Ahlete Relationship Questionnaire in Academia. Research on Educational Sport. 2016 Jul 22; 4(10):35-56. [In Persian]
43. Moore M, Jackson EJ, Moran BT. Coaching Psychology Manual. Champaign, IL; 2016.
44. Cooperrider D, Whitney D. Appreciative Inquiry: a positive revolution in change. 2005. Williston, VT. Retrieved February from http://site. ebrary. Com/lib/waldenu/docDetail. Action. 2005.
45. Begumi Z, Khabiri M, Henry, H. The role of leadership style of football coaches in predicting players' emotional intelligence. Sport Management Studies. 2016 Mar 8(37): 222-218. [In Persian]
46. Dadaneh SZ, Azizi B, Hosseini P. The relationship between leadership style and coaching emotional intelligence for selected team sports in Universities of Sanandaj. European Journal of Physical Education and Sport Science. 2016 May 16; 1(2).
47. Nourbakhsh P, Bashmadar S. Relationship between leadership styles of instructors with athletic identity and athlete's satisfaction in selected team and individual sports. Journal of Sport Management and Motor Behavior. 2016 Mar 12 (24): 134-121. [In Persian]
48. Alden LE, Bieling PM. Perfectionism in an Interpersonal Context. 1993
49. McCormick A, Meijen C, Anstiss PA, Jones HS. Self-regulation in endurance sports: theory, research, and practice. International Review of Sport and Exercise Psychology. 2019 Jan 1; 12(1):235-64.
50. Wei M, Heppner PP, Russell DW, Young SK. Maladaptive perfectionism and ineffective coping as mediators between attachment and future depression: A prospective analysis. Journal of Counseling Psychology. 2006 Jan; 53(1):67.
51. Deci EL, Ryan RM, editors. Handbook of self-determination research. University Rochester Press; 2004.

[Downloaded from c4i2016.khu.ac.ir on 2026-11-01]
[DOR: 20.1001.1.22520716.1400.11.21.7.5]
[DOI: 10.52547/JRSM.11.21.30]